

சுந்தியவேத யாதுகூபலன்

“காந்தி நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கணவிப்பது வியர்த்தம்”

77-ம் புத்தகம் 29-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1952-ம் ஆண்டு ஆட்மாதம் 31-ந் திதி வியாழக்கிழமை — பிரதிசதம் 10

கம்யூனிஸம் கறீஸ்தவமும்

(முன் தொடர்ச்சி)

கம்யூனிஸம் மனிதவிரோதி

மனிதனுக்கு விடுதலைபெற்றுத் தரப்போவதாகக் கம்யூனிஸம் சொல்லவதானது, மனிதனை அடிமைப்படுத்துவதே யொழிய வேறேன்றுமல்ல. கடவுள் இல்லாமல் பூரோகவாழக்ககயைத் திட்டம்பண்ணுவது மனுக்குலத் திற்குவிரோதமாகவே உடவடிக்கை எடுப்பதாகும். கருதினால் கூட அதை கொடுத்து கொடுத்து நம்மை இரசிப்பதற்காக இவ்வுகிற்குவந்தார். திருச்சபை பலதடவைகளில் தனது இரத்தத்தைச்சிந்தி மனிதனின் சுதந்திரங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளது. வேதசாட்சிகள் கடவுளுக்காக உ. யீரைக் கொடுத்ததல் மனிதர்களுக்கு விடுதலைபெற்றுத் தந்தார்கள். சர்வாதிகாரிகளின் கொடுக்கோண்மைக்கும், கள் எப்போதகர்களின் ஆரவாரத்திற்கும் அஞ்சாது திருச்சபை பாப்புமார்களுடையவும், மேற்றிராணிமார்களுடையவும், வேதபாரகார்களுடையவும் ஏழுத்துக்களாலும், பிரசங்கங்களாலும் மனிதப்பிறவியின் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிவந்துள்ளது.

கம்யூனிஸம் மனிதப்பிறவியின் மகத்துவத்தைச் சர்வாதிகார அரசாங்கத்திற்குப் பற்று மத்தவன் எனி விடுகிறது. கோடிக்கணக்கானமக்கள் பயன்கரத்திற்குரிய ஒருமாபெரும்யங்கிரத்தின் ஒருசிறிய அனுவாக விடுகின்றனர். பல்லாயிரம் அனுக்களாகிய மனிதப்பிறவிகளின் அழுகைக்குரல்லவை பெரியசப்தத்தை உண்டு பண்ணுவதாய் இருக்கிறதெனில், அந்தஅழுகைக்குரலை இரும்புத்திரைகூட முற்றிலும் தடுக்கக் கூடியதாயில்லை. இரும்புத்திரைக்கு பின்னாலிருக்கும் நாடுகளில் காணும் நிலைமையென்னவெனில், அடிமைத்தனமும், மனிதப்பிறவியின் மகத்துவத்தைப் பாழ்படுத்துவதுமேயாம். மனிதன் வெறும்யங்கிரம்போலவே ஆகிவிடுகிறன். இந்த மந்திரமாகிய மனிதன் அரசியல்நும்கட்டுக்கோப்பை நிர்மாணிப்பதில் எவ்வளவிற்கு உபயோகப்படுவானே அவ்வளவோடு அவனுடைய மதிப்பும் நின்றுவிடுகிறது. பெண்ணையைப் பிறந்தவளோ வெனில், தாய் எனும்தத்துவத்தில் நாட்டின் இராணுவ, பொருளாதார தேவைகளுக்கு அடிமையாக்கப்படுகிறன். கம்யூனிஸ அமைப்பில் மனிதன் ஆணையினும்சரி, பெண்ணையினும்சரி எவ்விதனிபந்தனையுமின்றி முற்றிலும் அரசியலுக்கு அடிமைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். மனிதப்பிறவி உலகசரித்திரத்தில் எக்காலத்திலாவது இவ்வளவுகேவலமாகக் கருதப்படவில்லை.

கம்யூனிஸம் சுதந்திரவிரோதி

மனிதன் தனது சுதந்திரத்தைப்பற்றிப் பெருமைபாராட்டுகிறன். அதை வைராக்கியத்துடன் காப்பாற்றிவருகின்றன். இக்கச்சகங்கிரம் கடவுளிடமிருந்துவருகிற கொடைகளுள்ளனர். எனவே, மனிதனின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பது கடவுளைப்பழிப்பதும், மனிதப்பிறவியைனுப்படுத்துவதுமாகும். கிறீஸ்தாநாதர் தமதுஇரத்தத்தைச்சிந்தி நம்மை இரசிப்பதற்காக இவ்வுகிற்குவந்தார். திருச்சபை பலதடவைகளில் தனது இரத்தத்தைச்சிந்தி மனிதனின் சுதந்திரங்களைக் காப்பாற்றியுள்ளது. வேதசாட்சிகள் கடவுளுக்காக உ. யீரைக் கொடுத்ததல் மனிதர்களுக்கு விடுதலைபெற்றுத் தந்தார்கள். சர்வாதிகாரிகளின் கொடுக்கோண்மைக்கும், கள் எப்போதகர்களின் ஆரவாரத்திற்கும் அஞ்சாது திருச்சபை பாப்புமார்களுடையவும், மேற்றிராணிமார்களுடையவும், வேதபாரகார்களுடையவும் ஏழுத்துக்களாலும், பிரசங்கங்களாலும் மனிதப்பிறவியின் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிவந்துள்ளது.

சமாதானம் என்ற வார்த்தையைப்போலவே சுதந்திரமான வார்த்தையும் மனிதசபாவத்துடன் எவ்வளவுபொருந்தியிருக்கிறதெனில், மனிதரைவசப்படுத்துவதற்கு அவ்வார்த்தையை ஒர்கால் உச்சரித்தாலேபோதும். ஒருகட்சியினர் மனிதர்களின் ஆதரவைப்பெறவேண்டுமாயின் சுதந்திரம் எனும் வார்த்தையைத் தமது இலட்சியங்களில் சேர்த்துக்கொண்டாலேபோதும். கம்யூனிஸம் கையாளும்தந்திரம் இதுதான்.

கம்யூனிஸத பிரசாரகர்கள் சொல்லுவதென்னவெனில், “சோவியத்துக்கு அழைப்பில் மனிதர் சுயேக்கையாக வேலைசெய்கின்றனர்; சுரண்டல்லன்பது கிடையாது; வேலைநிறுத்தமோ, வறுமையோ, அநீதியோ கிடையாது.” சமாதானத்தைப் பற்றியும், சுதந்திரத்தைப்பற்றியும் கம்யூனிஸத பிரசாரகர்கள் அவ்வளவு அழகாகப்பேசுபவர் உலகில் வேவரை வருமில்லை. ஆனால், சோவியத் திருச்சாரத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள

என் குழந்தாய்!

1. ஆண்டவன் தந்த குழந்தாய்!— உன தன்பின் சொரூபத்தைக் காண ஈண்டெனக் காகுமோர் இன்பம்— அதற்கெல்லையும் இல்லையே சொல்ல.
2. வாடுக் கிடந்திடும் புல்லும்— உயர் வானம் பொழிவதைக் காண நீடித் தழைக்குமாப் போல— என் நேசம் தழைக்குது மேலே.
3. அன்றல் தாமரைபோலும்— உன தன்பு முகத்தினைக் கண்டால் என்றன் உளத்தினில் ஏதோ— களிப்பேறு தடாளல்லை மீறி.
4. கண்ணின் மணியொளி கண்டால்— இருக்கன்னெனி பெற்றது போலாம் கண்ணீர் ஒருதுளி என்றால்— அது கண்டெடு முத்தினைப் போலாம்.
5. கண்ணல் மொழியினைக் கேட்கின— இருக்காதும் கருத்துறும் இன்பம் சொன்ன புலவர்களைல்லாம்— முன் சோர்க்கே அலுத்தனர் கைவாய்.
6. மூல்லைச் சிரிப்பினைக் காண— உயர் முத்தியும் தோணுமாப் போல மெல்லச் செய்யுமாரு சக்தி— தனை வேண்டிக்கொண்டாய்வன் யுக்தி
7. கண்ணே! எனவோரு முத்தம்— உனைக் கட்டி அணைத்துத் தரவே எண்ண உண்டாகுமோ ரின்பம்— ஒரு ஏட்டுக் கடங்குவ தன்றே!
8. நாடிமுன் தாணியைப் பற்றி— நீந்கு பிடித்துமே சுற்றி ஒடி வருவதைக் காண— மகிழ் வோங்கு தடாதுயர் நீங்கி.
9. பிள்ளைக் கலிதீர்த்த மாரா!— என் போர் மடியின் சிங்காரா! கிள்ளை மொழியலக் காரா!— நாஞ்முக்கேட்டக் களிக்குங் குமாரா!
10. மண்ணினிற் பற்றெல்லாம் நீக்கி— வருமாதவத் தோருமே உன்னைக் கண்ணினிற் கண்டிடும் போது— புதுக்காட்சி அளிப்பாய் தப்பாது.
11. எங்கிருக் தாய்மூன்னர் சொல்லு— இங்கு ஏனோவங் தாய்மைச் சொல்லு— எந்குபோ வாய்ப்பின்னர் சொல்லு— இது என்ன மாயமென்று சொல்லு.
12. தித்திக்குங் செங்கனி நீயே— ஒரு செல்வக் கழஞ்சியம் நீயே எத்திக்குங் ஆளுவாய் நீயே— எம்மசன் துணை; வாழு வாயே.
13. இன்னுமே மாசறியாத— உன திதய அழகுதான் என்னே! சின்னவோர் சமமன்சோநீ— உன்றன் செவ்விய காட்சிதான் என்னே!

“ஞானி”

